

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

15.nodaļa: Jāizpērk!

393.

Mēs varam ar mājieniem pārvietot lietas. Bet Mūsu mājiens neatvieglos jūsu Karmu. Mūsu vairogs aizsargās jūs pret tumšo spēku ielaušanos, bet par veciem rēķiniem jāmaksā neizbēgami.

394.

Katrs Gaismas kareivis drosmīgi uzņems veco rēķinu pasteidzinātu samaksu.

395.

Pat vienkārša namamāte teiks – nepadariet kāpes netīras, citādi pašiem nāksies notīrīt. Tāpat, kas bojā Skolotāja un Viņu saistītu ļaužu auras, bojā paši sevi, - ne ar sodu, ne ar atreibību, bet tā ir atsitiena dzirkstele.

396.

Veiksme nav nekas cits, kā upura radītais atsitienis. Aizdevuma veidā veiksmē var tikt nosūtīta pat pirms upura, bet parādā palikušā liktenis ir smags. Ja šodien bija iespēja nemaksāt ar mazumu, tad pēc gada maksājums pieaugs. Nebūs pagājis gads, kad parādnieks jau staigās salicis. Minēšu līdžību. – Ieslodzītais neatzinās noziegumā, bet mājā bija pamesta bagātība, ko tas bija saņēmis negaidot. Ik soļa troksnis tam atgādināja par apžēlošanu. Viņš sūtīja ziņnešus, lai atdotu bagātību tiesnesim. Bet vienkārša atzīšanās viņu būtu atbrīvojusi un būtu saglabājusi tam arī bagātību. Tomēr cilvēkam ir vieglāk sēdēt cietumā, nekā izrunāt atzīšanās vārdus, kas to atbrīvotu. Kad tiesnesis atbrīvo, viņam ir jādzird glābjošo – jā. Vēlieties atdot.

397.

Ceļiniekam, iekāpjot kuģī, nozaga maku ar zeltu. Visus pārņēma sašutums, tikai cietušais pasmaidīja un vairākkārt noteica: “Kas zina?” Sacēlās vētra un kuģis gāja bojā. Vienīgi mūsu ceļinieks izmests krastā. Kad salinieki uzskatīja viņa izglābšanos par brīnumu, viņš atkal pasmaidīja, teikdams: “Vienkārši – es samaksāju dārgāk par braucienu, nekā citi.”

Nezinu, kad uzdīgst labā sēkla un vai ilgs ir indīgo domu ražas ienākšanas laiks. Tām vajadzīgs tas pats laiks, lai nobriestu. Tāpēc piesargieties no indīgām domām, neviena no tām nepazudīs bez pēdām. Bet kur gan ir tā zeme, kur tā stunda, kad nobriedīs indes vārpa? Kaut arī tā būs maza, bet dzelīga, un nebūs maizes kumosa, kas neplosītu rīkli.

398.

Ir pareizi salīdzināt domas vielas kādību ar gāzēm. Bez jau atklātajām īpašībām, katrai gāzei piemīt daudzas citas, kas nepakļaujas izpētīšanai ar fiziskajiem aparātiem. Neviens neuzdrošināsies apgalvot, ka gāzu sekas jau izgaisušas, var tikai sacīt, ka mūsu aparāti gāzu sekas vairs neatzīmē. Bet par cik gāze transmutē izplatījumu tajā ieplūstot, un par cik tā ietekmē dzīvību, to pasacīt nevar neviens. Gluži tāpat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

15.nodaļa: Jāizpērk!

noteikšanai nepakļaujas arī domas izplatīšanās apjoms. Tāpat neviens fiziski nespēj noteikt, par cik doma ietekmē dzīvību. Var brīnīties, kāpēc stipri lādētu cilvēku dzīvība it kā netiek briesmu apdraudēta. Tam daudz iemeslu. Varbūt tāds cilvēks vajadzīgs veselas zemes Karmai? Varbūt doma nav spēcīga un ritmiska? Un, beidzot, varbūt domas uzkrājums neiedarbosies tūdaļ, bet tikai rītu? Zemes mērogi arī šajā gadījumā ir relatīvi. Domu sevišķi vājina Karmas neizpratne. Vajadzīga liela piespiešanās, lai cilvēks atcerētos brīnišķīgo cēlonības un seku likumu.

399.

Piesātināts šķīdinājums rada kristālus. Tā mūsu priekšā veidojas dažādi stāvokļi. Arī domas piesātinājums izraisa darbību. Doma rada fiziskas sekas. Tāpat arī Karmas piesātinājums, beidzot, rada fiziskas sekas. Daudzi bailīgie cenšas aizkavēt karmiskās sekas, bet ugunīgais gars visiem līdzekļiem gudri tuvinās. Viņš saprot, ka apskrandušā auduma gali tikai traucē augšupeju. Lai kroplīgs sajukums nemulsina to, kurš steidzas. Viņš savā sirdī zina, ka visam nenovēršamajam ir jānotiek un viņš tikai priecājas, ka ar visu iespējams tikt galā – viņā ir Agni spēks!

400.

Ja darīdami labu mēs arī uzņemamies zināmu daļu karmas, tad tāda karma, protams, nevar apslogot mūsu garīgo attīstību, kas vienīgā noteic karmu. Vienīgi Arhats var zināt, kad un kur tam nevajag palīdzēt, bet mūsu pienākums ir sniegt palīdzīgu roku tur, kur sirds vedina. Pie kam, protams, mums vienmēr jāpatur prātā samērības un lietderības likums, un ka palīdzība garā ir visaugstākā.

Palīdzēt vajag, jo kas gan zina, kur tieši mēs maksājam vecu parādu, un, atsakoties palīdzēt, mēs tādējādi audzinām sava parāda procentus. Ļoti maldās tie, kas atturas palīdzēt tuvākam, bīdamies sarežģīt savu karmu. Vai gan tā nebūs vislielākā egoisma izpausme? Protams, pie viena, jāmacās iepazīt, jo bieži vien var palīdzēt tam, kas nav pelnījis un noraidīt to, kam patiesi vajadzīgs. Tāpēc, ja prasītā palīdzība nepārsniedz mūsu iespējas, mums vajag to darīt.

Pie tam vienmēr jāiegaumē, ka mūsu karmu rada, smago un atvieglo galvenokārt Domas. Tieši domas un iekšējie impulsi auž mūsu auru – šo magnētisko lauku, kas pievelk un atgrūž iespējas. Tieši domu – impulsu, šo mūsu karmas izšķirīgo faktoru, cilvēki tik bieži piemirst savos apsvērumos par karmu. Bet ja būtu citādi, tad nebūtu iespējams izkļūt no apburtā cēlonības un seku loka. Jo viss ir karma un visu tura karma. Bet nobeidzot vienu karmas spirāles apli, šajā vai citā ciklā, mēs sākam jaunu apli citos plānos un pasaulēs, un tā līdz bezgalībai. Kad tiek runāts par karmas piepildījumu, tad ar to ir domāta cikla vai planētas karma utt. Tālab cilvēka karmas piepildījums uz mūsu planētas, nozīmē to, ka viņa iekšējā būtība ir tā šķīstījusi un transmutējusi savas enerģijas, ka tālākā fiziskā eksistence uz Zemes nespēj tam neko vairs dot; proti, visi elementi vai enerģijas, kas ietilpst viņa būtībā, ir sasnieguši to pilnības stāvokli, kāds paredzēts šai planētai. Un gars, atkarībā no uzdevuma, paliek vai nu augstākajās sfērās Zemes tuvumā, vai arī aiziet uz Augstākajām Pasaulēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

15.nodaļa: Jāizpērk!

Tādējādi Doma ir visas radības pirmcēlonis un vainagojums. Domas pārvalda pasauli, tātad pārvalda arī karmu.

401.

Ja cilvēki vairāk domātu par savu domu un jūtu tīrību un pilnveidošanu, tad viņi gūtu daudz lielākas sekmes. Bailēs no jaunas karmas rašanās iespējams iedzīt sevi tādā vistu kūtī, no kurienes ceļš vienīgi uz involūciju. Vajag atcerēties samērību, kas valda Kosmā, un tāpēc mazvērtīga karma nesīs arī nenozīmīgas sekmes.

Smaga karma nenozīmē – zema karma. Viegla karma ir niecīguma karma. Bieži vien viegla karma ir smags pārbaudījums, jo ārkārtīgi retos gadījumos cilvēks, dzīvodams labklājībā, spēj pacelties uz garīgās pilnības turpmāko pakāpi. Tāpēc starp Gudrajiem vieglu dzīvi pieņemts ieskatīt par lāstu. Ja Žannu D'Arku karalis būtu apbalvojis ar muižām un viņa savu dzīvi būtu beigusi greznībā un labklājībā, viņa nebūtu Žanna D'Arka. Bet ne jau viņas personīgā karma prasīja uguns sārtu. Neaizmirsīsim misijas, kuras uzņemas augstie gari. To izturēšanās pret viņiem, pie kuriem viņi sūtīti, uz daudziem gadu simteņiem noteic šo tautu karmu. Tādējādi viņi ir tautu apziņas pārbaudes akmens.

Tāpat, ja augsta impulsa ierosināta darbība vai velte ir līdzīgas izjūtas pieņemta un izlietota tik pat augstam mērķim, tad tādā veidā izraisītā trīskārtīgā enerģija savā atgriezeniskā kustībā radīs simtkārtīgi pastiprinātas sekas. Iespējams, protams, ka tas notiks nevis šajā iemiejumā, bet nākošajā, ir tā – jo plašāks darbības aplis, jo ilgāks laiks vajadzīgs tā apgriezienam, bet līdz ar to jo spēcīgākas būs arī uzkrātās sekas un iespējas. Lūk, kāpēc arī visās Austrumu Mācībās norādīts, ka svētvaronim ne jau šī vārda šaurā nozīmē sniegtās palīdzības sekas pārsniedz visu citu rīcību sekas?

Karmas atvieglošana jāmeklē nevis ar izvairīšanos no darbības, bet gan garīgo dārgumu kāpinātā attīstīšanās un uzkrāšanās.

402.

Cilvēks katrā dzīvē var dzēst to vecās Karmas daļu, kura viņu panāk dotajā iemiejumā, un, protams, turpat viņš iesāks jaunu karmu, bet ar paplašinātu apziņu viņš spēs ātrāk izdzīvot savu uzkrāto karmu, pie kam, jaunā, vadāmā karma jau būs augstākas kvalitātes. Bez tam arī vecā karma viņam vairs nebūs tik bīstama, jo šķīstītā domāšana, un līdz ar to arī attīrītā aura pavisam citādi reaģē uz atgriezeniskajiem sitieniem. Un tādā veidā cilvēks var izkļūt no šķietami apburtās karmas loka. Bet, protams, tikai no zemes karmas, kas viņu piesaista zemei, jo karma nevar tikt pārtraukta, kamēr eksistē apziņa, domas. Karma, kas risinās saskaņā ar Kosmiskajiem likumiem, bezgalīgi paaugstināsies savās kādībās, izejot izejot jaunos lokos, tā arī izejot no tiem, un tā līdz bezgalībai.

Individuālā karma vienmēr ir galvenā pamatkarma. Pie kam karma vispirms veidojas no cilvēka tieksmēm, domām un dzenuļiem, rīcība – otrās šķiras faktors.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

15.nodaļa: Jāizpērk!

Tieši individuālā karma, būdama izšķirošā, pamatkarma, iedarbojas kā uz visu karmu veidu radīšanu, tā arī uz to nolīdzināšanu. Kaitējot sev, ar to pašu cilvēks kaitē arī citiem. Kosmosā viss ir saistīts, viss savstarpēji saausts, un neko nevar atdalīt, tādēļ arī individuālo karmu nevar atdalīt no visiem pārējiem karmas veidiem, kā grupas, rases utt. Mācībā ir teikts: “Grūti karmas ceļā nokļūst radīšanas dzirkstis un vēl mazāk tiek izprasta karmiskās darbības patiesība. Ne no ārienes nāk tas, ko pieņemts uzskatīt par karmu. Karma atrodas katrā šūniņā. Gars pats nes savus sasniegumus un bruņas.”

403.

Pieredzes uzkrājumi, kam ir tik svarīga nozīme, allaž atgādinās piemērus no agrās bērnības. Iekams bērns nebūs apdedzinājies, viņš neizzinās uguns īpašību. Pieaugušie, protams, augstprātīgi pasmaida par šo piemēru, bet paši savos eksperimentos lieto tieši tādu pat metodi. Nekas nespēj piespiest cilvēci lietot delikātākas metodes. Un tomēr tie brīnīsies, kāpēc viņu rīcību noslēguma sekas tik ilgstošas un sāpīgas? Varam būt pārliecināti, ka katra darbība jāuzskata par izpirkumu. Un tas nebūs vis sods, bet gan pieredzes uzkrāšana, un atliek tikai brīnīties par karmas svaru precizitāti. Nekas nespēj celt ierunas pret šo vareno līdzsvaru. Svaru kausa sprieguma apstiprinājums atkarīgs no sirds, viņa spēj pārpārēm piepildīt un pacelt, un novērtēt uzkrājuma dārgumu. Tāpēc lai cilvēki modri seko savam attaisnojumam, kas slēpjas sirdī. Ne velti sirds apzīmējums bijis arī – attaisnotāja.

404.

Karmas izmaiņa daudziem šķiet neiedomājama, bet viņi maldās, aizmirdami pārzemes Taisnīgumu. Taču mirklī iespējams pārdzīvot visaugstākās izpratnes atklāsmi. Kur kāja var soļot, tur doma – pārlidot. Dažos kultos iegremdēja miegā un ar iedvesmu lika steidzīgi pārdzīvot visu grūto seku ceļu. Tā saprata nenovēršamību, bet arī likuma pastaidzinājumu. Doma veido dzīvi.

405.

Arī samaksa steidzamība būs atbilstīga tumsonībai. Kur gan tās mūžības stundas un mirklī, atbilstīgi kuriem būtu iespējams atmērot liesmas daļas? Kur redzama prasība pēc samaksas, tur jau vairs nav garīgās tiekšanās. Kas gan spēj likt šķēršļus Karmas kustībai? Karmas plūsma jāizprot kā atmaksas un iespējamību tuvošanās.

406.

Kāds gudrs filozofs, pārdots verdzībā, izsaucies: “Lai pateicība, - acīm redzot, tagad varēšu samaksāt senos parādus!”

- Valdonis, saukts Zelta Imperators, iztrūcinājies – “Greznība mani vajā, kad gan spēšu samaksāt savus parādus?”

Tā gudrie cilvēki domāja par savu parādu drīzāku nomaksu. Viņi saprata, ka bijušie mūži, droši vien, nebūs iztikuši bez parādiem. Cik lielām jābūt cilvēka maksāspējām, lai steigtos ar nomaksu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

15.nodaļa: Jāizpērk!

407.

Maksāju simtkārtīgi, bet zaudētais simtkārtīgi velkas līdz. Ak, liktens rotaļbumba!
Kur kritīsi un kur atsitīsies? Gaisma tev nolemta – pagūsti, rotaļbumba, aizlidot!
Aizturi viltīgo griešanos!

407.a

Visus parādus ir jāmaksā, jo parāds ir gara saistība.

Piedošanas jēdziens

408.

Ļoti neizprasts ir piedošanas jēdziens. Piedevējs iedomājas, ka tas izdarījis kaut ko sevišķu, lai gan tas tikai izsargājis savu karmu no sarežģījumiem. Piedošanu ieguvušais domā, ka viss izbeidzies, bet viņa karma taču viņam paliek. Taisnība, piedevējs nav iejaucies piedošanu ieguvušā karmā un tādēji nav padarījis to smagāku, bet pats Karmas likums stāv pāri pār abiem dalībniekiem. Karmas Pavēlnieki var to līdz zināmai pakāpei pārgrozīt, ja spilgti uzliesmotu šķīstījošā uguns, bet šāda liesma neiedegas viegli.

409.

Par jautājumu – kā izprast Jāņa Ev. Vārdus – “kam jūs grēkus piedosit, tam tiks piedots, kam jūs atstāsiet, tam paliks.” Šie vārdi, bez šaubām, nav atstāstīti gluži precīzi, jo nav taču pielaižama varbūtība, ka Evanģēlijs spētu burtiski atkārtot Kristus vārdus, jo pirmais no tiem tika uzrakstīts gandrīz vai simts gadus pēc Kristus aiziešanas. Bet, tomēr, es to saprotu tā: jā mēs piedodam tam, kas ir nogrēkojies, tad līdz ar to mēs no savas puses nepadarām smagāku viņa karmu. Turpretim, ja mēs sevi glabāsim ienaidu un nesamierināmību, mēs vēl vairāk sarežģīsim viņa karmu, un, protams, šai gadījumā nepalīdzēsim arī sev, bet gluži otrādi.

Pareizi sakot, neviens, pat Visaugstākais Gars nevar piedot svešus grēkus, jo tas runātu pretī karmas likumam. Viņš vienīgi var līdz zināmai pakāpei karmu atvieglot.

410.

Vārdi – “tavi grēki tev tiek piedoti” – īstā jēga ir tā, ka Lielais Skolotājs, protams, var sajūst slimnieka auru. Viņš redzēja, ka slimnieka aura, pateicoties tiekšanās spēkam, Viņa lielajai varai, paaugstināja savas vibrācijas un tādā kārtā varēja uzņemt Viņa dziedinošo staru iedarbību un tā attīrīties no savu ļauno darbu un nodomu radītajām smagajām sekām. Tādēļ Viņam bija tiesības teikt – “Tev tavi grēki tiek piedoti.”

Piedot vai izpirkt savus grēkus nozīmē – izsvītrot vai likvidēt viņu sekas; un šajā ļaunā nodarījuma seku likvidēšanas vai izpirkšanas procesā vispirms notiek it kā spēka strāvu neitralizēšana, kuras radušās cilvēka aurā, pateicoties enerģijai, ko tas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

15.nodaļa: Jāizpērk!

atbrīvojis izdarot nelikumīgo rīcību. Tieši tāpat, kā viens ķīmiskais ingredients var izmainīt visu substances raksturu, kas sastādīta no daudziem citiem ķīmiskiem ingredientiem, tā arī dižā dvēseles pacelsme vai īpašība var neitralizēt un pārvarēt cilvēka dabā zemu īpašību darbību sekas un tādā veidā pārmainīt visu cilvēka raksturu, it kā to pārradot.

No teiktā ir skaidrs, ka neviens cilvēks nevar piedot vai izpirkt otra cilvēka grēkus, bet viņš var tam palīdzēt zināmā dzīves periodā atvērt sirdi pretī paša Augstākā Es aicinājumam, un ar to iedarbināt viņā snaudošos dievišķos spēkus. Un šie labākie dievišķie spēki, savukārt, labvēlīgi iedarbojas uz palīdzētāja auru un tādā veidā viens būs līdzdalībnieks labajās sekās, kuras radījuši ar viņa palīdzību iedarbinātie dievišķie spēki. Sadarbība vienmēr un visā.

Kristus – Izpircējs, protams, dzīvo mūsos pašos. Jūs jau zināt, ka pirmajiem kristiešiem, tāpat kā senajā pasaulē Krestos vai Kristus bija mūsu Augstākā Es sinonīms. Šajā nozīmē arī ir jāsaprot, ka grēku izpircējs ir Kristus. Tā personīgo grēku izpirkšanu izdara dvēsele, kas ir Kristus nesēja mūsos – nepārtraukti, veselā virknē mūsu individuālo Ego zemes dzīvēs.

Tikai enerģiju – jūtu vai domu kvalitātes transmutācija izved mūs no apburtā Karmas loka. Tādēļ paaugstināsim mūsu vibrācijas ar augstas pakāpes emocijām. Lūk, kādēļ ir tik svarīgi bērnos ieaudzināt tieksmi un mīlestību pret visu skaisto.

Šajā vibrāciju paaugstināšanā slēpjas arī Skolotāja lielā nozīme, kas ar vienu savu pieskārienu var pārradīt mācekli, kas nostādījis savu uztvērēju Skolotāja vibrāciju ritmā. Tieši zemes un tīra skolotāja izstarojumi paaugstina ap sevi vibrācijas, dažreiz milzīgā perifērijā un ar to ne tikai tīra izplatījumu, bet var pat palīdzēt iededzināt ugunis apkārt esošajos. Lūk, kādēļ senatnē uzskatīja par lielu priekšrocību dzīvot Skolotāja tuvumā un Viņam Kalpot, jo tas deva iespēju saskarties ar Viņa auru. Austrumi pazina un dziļi cienīja slēptos Likumus. Tāpat arī līdz pat šim laikam Indijā uzskata par svētību, ja kāds svēts cilvēks apmetas uz dzīvi novadā.

411.

Par grēku izpirkšanu. Vienīgi zemes nozīmē mēs varam izrādīties par izpirkšanas upuri, t.i., uzņemt sekas, ko radījusi cita persona. Bet garīgajā nozīmē tas nav iespējams. Jo mūsu radītie cēloņi skar, galvenokārt, mūsu iekšējo jeb garīgo būtību, tāpēc tikai pilnīga garīgā pārveidošanās spēj grozīt vai, pareizāk sakot, vājināt mūsu izraisīto seku reakciju uz mums. Augsts gars var cilvēkam palīdzēt šai garīgajā pārtapšanā ar noteikumu, ka šā cilvēka gars ciešā apņēmībā tiecas izpirkt visu, ko viņš nodarījis. Bet nekāda mātes lūgšana viņam nepalīdzēs, ja viņa gars neizjutīs cēlo dziņu uz šķīstīšanos.

Iekšējās būtības atdzimšana ir arī izstarojumu pārmaiņa, kas, būdami šķīsti, citādi uztvers arī agrāk radīto cēloņu sekas. Vienīgi pats cilvēks ir katra sava impulsa, katras domas un katras rīcības radītājs un dzīvais rekords, tāpēc, kas gan, bez viņa personiskās un tiešās līdzdalības spēj kaut ko pārgrozīt viņa būtībā?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

15.nodaļa: Jāizpērk!

412.

Kad Karmas likumam jāpiepildās līdz pēdējai zīmei, tad nevar būt saudzības. Karma panāks, bet viņas kādību iespējams grozīt ar labprātīgu upuri nezināmu cilvēku labā.

413.

Pārzemju sfērās gars rūgti izpērk savus zemes nodarījumus.